

следъ очистването си става подобенъ на добродетелния. И така, гореспоменатитѣ философи, като проповѣдвали нравственостъ и допускали мнението за преселване на душата, сами сѫ си противоречили.

Значи, и мнението за преселването на душитѣ въ тѣлата на животнитѣ е несправедливо.

РЕЧЬ, ПРОИЗНЕСЕНА НА 29 ЮНИЙ 1873 ГОД. ПО СЛУЧАЙ ГОДИШНИЯ АКТЪ НА СЛИВЕН- СКИТЪ УЧИЛИЩА ¹⁾

Достопочтаемо събрание!

Всѣка година днешниятъ день, празникътъ на святитѣ върховни апостоли Петъръ и Павелъ, се е тържествувалъ съ актътъ на годишнитѣ испитания въ учебнитѣ ни заведения; всѣка година родолюбивитѣ родители сѫ гледали, какъ милитѣ имъ чада сѫ ся награждавали за трудоветѣ и успѣхитѣ, които сѫ показали въ продължение на цѣла година. Но това тържество за радостний този день сѫ е извѣршвало до сега само помежду настъ. Освенъ това, друга година радостта ни бѣше размѣсена съ мисли, които въ разстояние на 15 години занимаваха българскиятъ духъ; думата ми е за църковний ни въпросъ, къмъ който бѣха втренчени очитѣ на всичкитѣ наши еднородци и отъ когото очаквахъ удовлетворение на многогодишнитѣ свои ожидания. Но когато правдата въстържествова и нашето горещо желание ся испълни; когато нашитѣ толкова годишни трудове ся увѣнчаха съ пъленъ успѣхъ; когато, казвамъ, църковниятъ ни въпросъ получи реше-

¹⁾ Тази речь предавамъ по преписа на г-жа А. Жечкова.